

[Hjortnæs.]

inden for Fællesskabet, og netop set i dette perspektiv er det uhyre vigtigt, at Danmark i hvert fald ikke bliver det eneste nordiske land, der går ind i Det europæiske Fællesskab. Ikke mindst på den baggrund finder jeg det beklageligt, at markedsministeren er gået på tværs af socialdemokratiets årsmødeudtalelse og offentligt har erklæret, at den danske regering nu ønsker Danmark med i Fællesskabet uanset Norges stilling.

Når henses til, at det er i Ministerrådet, beslutningerne om det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde og om en realisering af den økonomiske og monetære union skal træffes, bliver den politiske konstellation i dette Ministerråd meget afgørende. Derfor må man også se med megen alvor på den aktuelle politiske udvikling i Tyskland og Italien, og jeg kunne godt tænke mig at få en tilkendegivelse fra udenrigsøkonomiministeren om hans holdning til medlemskabet af EF, hvis Willy Brandts østpolitik mislykkes, og hvis Italien ved valget i maj får et styre med fascistisk deltagelse.

Jeg vil også gerne sige, at under alle omstændigheder tyder meget på, at Ministerrådet ikke vil blive et særlig progressivt foretagende, og det må anses for overordentlig tvivlsomt, om man overhovedet kan komme videre, f. eks. med henblik på en løsning af forureningsproblemet og styring af de store internationale selskaber. Det er netop ikke sådan, at de store magter afgiver suveræniteten, og derfor kan Danmark komme i den situation for at få dynamik i foretagendet, at vi må procedere for at afpolitisere fællesmarkedets organer og lægge mere kompetence over i Kommissionen, eller vi kan sige det på en anden måde: en udvikling i antidemokratisk retning og en tilbagevenden til den styreform, vi i sin tid betegnede som oplyst enevælde.

Det er naturligt, at en væsentlig del af den offentlige debat har drejet sig om de økonomiske konsekvenser såvel af medlemskab som af ikke-medlemskab. Jeg skal ikke gå ind i en nærmere analyse af de foreliggende tal, men vil gerne sige, at problemet omkring landbrugets afsætningssituation er uhyre kompliceret, og det kan ikke fremstilles så forenklet, som nogle forsøger at gøre det. Når de aktuelle tal bliver så usikre, skyldes det for det første, at der ikke fore-

ligger beregninger under alternative forudsætninger, og for det andet at der ikke foreligger mere udførlige analyser af de afledede omkostningers negative virkning på nettovalutabalancen. Jeg finder dog, at de afledede omkostninger, et stadig voksende bidrag til EF-budgettet og usikkerheden omkring EFs landbrugsordninger gør det særdeles problematisk, om der i en medlemssituation overhovedet kan påvises en nettovalutagevinst. Modsat vil jeg ikke benægte, at der i ikke-medlemssituationen vil foreligge et nettovalutatab på grund af et forringet bytteforhold for landbrugseksporten. Men der foreligger ingen holdepunkter for at antage, at det betyder mere end en accelerering af de omstillingsprocesser, samfundet under alle omstændigheder skal gennemløbe.

Jeg skal som hr. Niels Helveg Petersen undlade at gøre bemærkninger til de mere konkrete virkninger af et medlemskab af fællesmarkedet, og jeg skal slutte med at sige, at jeg kan være enig i den betragtning, at der må være en udvikling i de samarbejdsformer, som må realiseres for at løse dette samfunds og denne verdens problemer. Uenigheden vedrørende disse samarbejdsformer bygger dels på den struktur, hvorunder samarbejdet skal fungere, dels på den kompetence, der skal tildeles de enkelte led. Jeg tror ikke, fællesmarkedets beslutningsstruktur er hensigtsmæssig, og går det, som jeg formoder, vil politikerne i det høje ting i tilfælde af medlemskab hurtigt komme til at føle en magtesløshed, som vil være fuldstændig ødelæggende for hele vort politiske system.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 14, hvor vi først går til punkt 3 på dagsordenen, spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 11.52.

Mødet genoptaget kl. 14.

Man gik først til dagsordenens punkt 3 der var:

Spørgsmål til ministrene.